

Sebadeštrukcia v dôsledku nesprávnych úsudkov

Článok Heinza Grilla uverejnený na jeho stránke dňa 2.decembra 2022

po nemecky:

<https://heinz-grill.de/vorurteil-selbstzerstoerung-seele/>

po slovensky: uverejníme, keď bude preklad na stránke

Evanjelium podľa Matúša 7,1-6: Varovanie pred súdením a zneuctovaním svätých¹

Ak pozorujeme človeka, ktorý robí úsudky o iných alebo ktorý sa nachádza v zdanlivo ohrozujúcej situácii, môžeme vnímať, že si často vykonštruuje svoju vlastnú oprávnenosť a sebapresadzovanie. Možno viac ako deväťdesiat percent všetkých úsudkov vo svete sú výlučne konštrukcie nápomocné pre svoju osobu a sú to buď projekcie, alebo nevhodné pokusy o sebaobranu zafarbené zranením alebo nevedomosťou. Čo sú to projekcie? Sú to vytvorené alebo vykonštruované argumenty veľmi blízke predsudkom alebo dokonca odsudzovaniu. Typický obraz fenoménu projekcie je založený na zdanlivom videní a vnímaní druhého človeka, ale len zdanlivom. Vnímanie a správne rozpoznanie okolností sa ukazuje cez vyblednutý závoj vlastnej reality. Je to niečo, ako keď nejaký kolega, ktorý drží niekoľko diapozitívov oproti svetlu, aby rozpoznal základné črty a nakoniec v zúrivosti nadáva fotografovi za podexponovanie všetkých záberov. Žiaľ, ten, kto tak rýchlo súdil, si pri pohľade na obrázky zabudol zložiť svoje veľmi silné a účinné slnečné okuliare, ktoré mu dodávali zvláštny šarm.

Príklad projekcie a z nej nesprávne vytvoreného úsudku

K tejto tak častej unáhlenej tvorbe úsudku, ktorý je však len zrkadlením vlastného citového a zviazaného vedomia, vedie závisť, žiarlivosť či neschopnosť vytvárať si zdravé vnemy a potom najmä osobné slabosti. Napríklad nejaká žena vo všetkom vidí sexuálne pomery, očierňuje ich vulgárnymi pojmami, pretože tak prehnané žije vlastným pudovým životom, že teraz nemôže nič iné, len túto prekypujúcu túžbu premietiť na iných. Odvádza pozornosť od seba. Ide o projekciu vnútorného života smerom navonok a odsudzovanie druhých ľudí, že sú pudoví. Prečo vôbec musíme druhých neprestajne odsudzovať? Skreslený a projektívny spôsob tvorby úsudku je vo všeobecnosti bežnejší ako skutočné úsudky, ktoré boli vypracované správne a podložené.

Prečo si naozaj dobré úsudky nenachádzajú cestu do celého sveta?

Prof. Sucharit Bhakdi napríklad na základe svojich výskumov a dlhoročných skúseností predpovedal, že prostredníctvom očkovania pomocou mRNA sa do krvných ciest dostane produkcia spike-proteínu, ktorá tam môže spôsobovať trombózu. Jeho pozoruhodné vedecké poznatky sa ukázali ako pravdivé, no nedostalo sa im verejného uznania.

Významný je však duchovný spôsob tvorby úsudku, lebo je dôležitý práve pre tých, ktorí sa zaoberajú spirituálnymi základmi doby a otázkami vývoja pre budúcnosť. Čo dosiahli mnohí tí, ktorí zastávali určité postoje a tí druhí, ktorí zastávali opačné postoje v politickom zápase o pravdu a lož? Skoro vždy viedli k vzájomnému zatvrdnutiu. Úsudky vedeckých výskumov, ako sú napríklad Bhakdiho úsudky, boli plne odborne podložené a napriek tomu nemohli byť dostatočne dovedené ku konštruktivite.¹ To nezáleží od Sucharita Bhakdiho a jeho vedeckej práce, ale skôr od ľudí, ktorí sa ho zastávajú, a napriek tomu sú až príliš uväznení vo väzbách a vlastných obavách. Možno by sa dala vytvoriť jednoduchá schéma na vyhodnotenie toho, kedy môže pravda zvíťaziť a kedy skĺzava do všemožných klamstiev a súbojov politických názorov:

V astrálnom tele človeka žije celý kozmos, potom tam žijú všetky osobné vzťahy a vládnu v ňom presné proporcie dobra a zla, budovania a odbúravania, proporcie skutkov, ktoré boli príkladné a mali dobrú podobu a skutkov, ktoré produkovali neblahú formu. S kozmom žijú ďalej aj predkovia a sú bezprostredne spojení s hlbokým nevedomím človeka. Aby teraz niekto urobil dobrý úsudok alebo prebral nejaký pravdivý úsudok na základe komunikácie s vonkajším svetom, potrebuje na to vlastné dobré a nezávislé zmýšľanie, to znamená zmýšľanie bez väzieb. Astrálne telo sa môže rozpínať slobodne a tešiť sa dobrým vzťahom, ak jeho vnútorné podmienky sú vo vzťahu k celku čisté, v dobrých proporciách a citlivosti. Ale ak to tak nie je, potom stav vnútornej pripútanosti potlačí existujúci dobrý úsudok. Hoci vnemy Sucharita Bhakdiho sú správne, predsa narážajú na priveľa zväzujúceho potenciálu v ľuďoch. Práve tieto väzby v ich súčte v konečnom dôsledku bránia vo vede objasneniam a riešeniam problému korony. Aby sa úsudky prejavili v zmysle pravdy, sú dôležité vnútorné pomery, čiže nakoľko slobodne a ďaleko môže vedomie vyžarovať.

Duchovne je možné priamo vnímať, že vedec Bhakdi vyslovuje niečo pravdivé, ale je to s tým tak, akoby bol proces dýchania napojený späť na vlastné telesné strachy ľudstva a okradnutý o možnú silu.

Účinky astrálnych síl

Ďalej je dôležité obrátiť svetlo pozornosti ešte bližšie k iným aspektom takzvaného astrálneho tela, ktoré znamená toľko ako duševné schopnosti človeka. K tomu môže poslúžiť príklad praktickej skúsenosti v Slnecnej oáze v Naone. V posledných dvoch rokoch boli s prácou v spirituálnych kurzoch dokopy iba štyrikrát zlé predpoklady a výsledky. Asi tristo päťdesiat kurzov, víkendov a týždňov sa tešilo bezchybnému budovaniu. Čo sa však dialo počas tých štyroch víkendových kurzov, kedy sa nebolo možné tešiť z takejto výstavby? Stali sa obeťami - a musí sa to už pozorovať podľa týchto kritérií – úsudkov so zlomyseľným charakterom. Na tieto kurzy prišli osoby, ktoré so sebou priniesli určité úmysly nie učiť sa, ale narúšať. Cítili sa, akoby mali väčšiu hodnotu ako ľudia, ktorí tam pracujú, ako aj študenti, ktorí sa prirodzene zúčastňovali podujatia. Niektorí boli dokonca vzdelaní jogoví učitelia, ktorí si nikdy nedokázali usporiadať vzťahy s kolegami a so svojimi najbližšími priateľmi. Len čo prekročili prah, začali ostro odsudzovať vyučujúcich. Napríklad práca s textami bola podľa nich zlá, hoci oni sami v tomto smere nikdy poriadnu prácu neodviedli. Fyzické cvičenia boli často ostro kritizované, najmä zo strany tých, ktorí nezvládli ani tie najzákladnejšie formy cvičení. Namiesto napomínania ľudí, ktorí spustili takúto nesolídnu kritiku, sa zo strany vyučujúcich a dokonca aj zúčastnených študentov náhle rozvinulo zvláštne sebaodovzdanie, (sebaopustenie), pretože verili, že kritike, ktorá bola taká nerozumná a iba deštruovala, by sa mala venovať osobitná pozornosť.

Úsudky, ktoré boli takýmto spôsobom vrhané do priestoru, zrazu u všetkých osôb, ktoré sa vážne snažili o zaoberanie sa, nadobudli reálnu formu úplného ovplyvnenia. Úsudky boli totiž vyslovované tiež veľmi osobne, učitelia boli hrdí, samolúbi a už v ich tvárach bolo vidieť ich totálnu zaslepenosť. Totiž tí, čo boli takto odsudzovaní, už po krátkom čase nemohli zacvičiť žiadnu ásanu a tí, ktorí boli vykresľovaní ako hrdí a zároveň infantilní, potom nedokázali náležite nič ani len citovať, ani vytvoriť nejaký obraz. Hádzaním zlomyseľných úsudkov sa perfektne rozvinul chaos. V každom prípade odsudky vytvorili víchricu a drastickú situáciu náhlej neschopnosti. Verdikty boli obvineniami z viny a vina sa v skutočnosti prejavila ako tienistý duch v aure postihnutých.

Aké procesy prebiehajú na astrálnej rovine, na rovine, kde jemné sily vo vedomí a v nevedomí vstupujú do veľkej výmeny cez vzťahy? Keď si človek urobí o nejakej veci alebo ešte skôr o človeku úsudok, ku ktorému sa sám nedopracoval a udeje sa to bez dostatočného vnímania alebo dokonca na základe úplne chybného vnímania, potom pre skupinu alebo pre svojich blízkych vytvorí akúsi kozmickú postavu, astrálnu bytostnú podobu, ktorá pôsobí ako vzorový obraz, vodidlo odvtedy, čo nie je dostatočným rozpoznaním odmietnutá. Táto vytvorená bytosť je viditeľná v astrálnej ríši a pôsobí bezprostredne na tých, ktorých sa týka, aj na okolie. Keďže táto bytosť, povýšená na vzor, je stvorená ako realita v dôsledku nedostatku vnímania a napriek tomu vyslovenému otvorenému odsúdeniu, existuje ako cudzie teleso, rovnako ako vírus vyrobený v laboratóriu, ktorý bol teraz uvoľnený a je vypustený na ľudstvo. Skreslená entita nesprávneho úsudku sa stáva existenciou. Pretože je astrálna, môže ju intuitívne prijať akýkoľvek človek a šíriť pomocou pocitov alebo intelektuálne v reťazci projekcií. Zrazu cudzie osoby ukazujú na odsúdeného a často vyslovujú presne tie isté slová, ktoré sa týkajú skresleného vzoru nasmerovaného na tohto jednotlivca.

Napríklad jedna osoba povedala, že keď príde do Naone, vždy ochorie, a preto už nemôže prísť, lebo si nemôže dovoliť zakaždým ochorieť. Na prvý pohľad sa toto tvrdenie zdá celkom logické a na základe osobných skúseností možné. Presnejší pohľad však túto výpoveď koriguje a odhaľuje emócie, ktoré si táto osoba už priniesla so sebou a sú na ňu silne naviazané. Táto osoba prišla totiž s úplnou antipatiou a doslova hľadala argumenty proti podujatiu. Projektovala svoje antipatie na školenie, ktoré tu prebiehalo a na vyučujúce osoby. Zrazu počas vyučovania vznikla atmosféra, ktorú potvrdilo množstvo osôb, že teraz ochorejú a že je to vina zlého vyučovania. Vzplanuli konflikty s obviňovaním a nikto už nevedel, odkiaľ pochádza skutočná príčina. Keď sa po určitej námahe mohla situácia objasniť, prítomné osoby zbadali, že naozaj boli vzorovo zajatí nesprávnym úsudkom, všetky príznaky okamžite zmizli a radosť z vyučovania mohla opäť nastať. V každom prípade úsudky z pripútaností a projekcií vytvárajú strašné skreslenie reality a vedú ľudí, ktorí nasledujú tieto vplyvy, do osudových a zvyčajne chorobami sužovaných situácií. A tie sú o to prudšie, keď ich vytvárajú súčasní alebo bývalí žiaci duchovného školenia, ktorí majú veľkú zodpovednosť.

Seba-deštrukcia prostredníctvom nesprávnych úsudkov

Ako je to s tými, ktorí vyslovia úsudok a svoje projekcie prenesú von do sveta? Tieto osoby sami vchádzajú do svojho vlastného úsudku, ktorý sa stane vzorom, ktorý vytvorili. Keď referent pre sekty nazve sociopatom niekoho, kto zastáva iný názor, ktorý je v rozpore s jeho systémom viery, sám sa stane sociopatom. Unáhlené úsudky, ktoré vznikli z náboženských postojov, politickej horlivosti alebo chybného vzťahu, sú vyslovené bez správneho vnímania, bez myšlienkového poznania a bez uvedomenia si predmetu úsudku.

Nesprávne úsudky vytvoria pre človeka, ktorého sa týkajú, bezprostredné seba-odsúdenie. Po odlúčení sa od fyzického tela, potom, keď sa duša uvoľní do posmrtného sveta, jednotlivec vstúpi na lešenie s trámami a ťažkými mrežami, ktoré vytvoril úsudkami, a nájde v ňom svoje vlastné väzenie. Stane sa presne tou štruktúrou so všetkými trňami, hranami, múrmi, neústupnými piliermi, ktoré vytvoril svojimi úsudkami. Potom ako zanechal telesnú sféru, už nemôže používať prostriedky projekcie, a tým sa dostáva do osudného stavu svojich vlastných úsudkov.

Skutočný úsudok je vždy konštruktívny, orientovaný na budúcnosť, nezraňuje, je radostný a daruje životné sily. Aby sa toto dosiahlo, to si však vyžaduje prácu a mnohostranné zaoberanie sa objektom. Nesprávny úsudok na základe projekcie je najsilnejším prostriedkom, ktorý drží jeho autora ďaleko od akéhokoľvek duchovného vývoja a zatvára mu všetky dvere a brány k

neporušenému životu vzťahov. Telo a vlastné povážlivé pomery to môžu zastierať, ale ako dlho a za akú cenu? Od chvíle, kedy jedna osoba nesprávne odsúdi druhú, či už je to zámerne prostredníctvom nesprávneho výkonu štátnej moci alebo súdnej moci, alebo je to kvôli problémom v ľudských vzťahoch, duša dáva v tichom, hlbokom nevedomí svoje najcennejšie sily v prospech materializmu sveta a vytvára nekonečné množstvo rozštiepujúcich procesov. Človek, ktorý robí falošné úsudky, škodí sám sebe, pretože hmota ho nakoniec iracionálne privedie do stavu bez domova a bez duše. Nesprávny úsudok je niečo podobné, ako keď sa jednotlivec postaví do sveta tak, že svet sa v ňom rozštiepi a on ako tvorca tohto úsudku sa teraz musí nasťahovať do polorozpadnutého baráku, kde sa bude báť, že sa trámy strechy zlomia a zrútia sa mu na hlavu. Odsúdený, ktorý sa však ľahkovážne neuspokojí s podmienkami, ale naďalej hľadá pravdu a z klamstiev a odmietavých rozsudkov sa dopracuje k jasnému pochopeniu a vysvetleniu toho, čo sa deje, absorbuje pozitívne sily, ktoré odsudzujúci nesie vo svojej duši a ten ich už viac nedokáže zmysluplne využiť. Prostredníctvom múdrosti ten, ktorý je odsúdený, nadobudne šťastný úžitok. Napríklad nejaká žena psychopaticky a tým najhorším spôsobom uráža spirituálne podujatia. Tí, ktorí sa musia vyrovnáť s utrpením a znášať ho, to rozpoznávajú a zažijú celú jej nezrelosť a slabosť. Tí, ktorí sa teraz nesklonia pred týmito urážkami, ale ich rozpoznávajú a prepracujú, získajú mimoriadnu krásu, zatiaľ čo urážajúca dáma vo svojej psychopatickej povahe znázorňuje neopísateľnú škaredosť. Cesta múdrosti môže napriek jestvujúcim úsudkom dospieť k šťastnému vyústeniu. Nesprávne odsúdený človek dospeje v astrálnych regiónoch k zisku, ak je rozpoznávajúci činný a ak neostáva stáť v čisto obranných stratégiách s osobnými zdôvodňovaniami. Dostáva tichý prílev od druhého, zatiaľ čo ten, kto tie úsudky robí, sa vzdáva tých najcennejších súčastí duše a venuje sa nekonečným kompenzáciám a ďalším mylným predstavám.²

Nesprávne úsudky zriaďujú v astrálnom tele človeka vlastný súd seba samého.

Poznámky:

¹ *Nesúďte, aby ste neboli súdení! Lebo akým súdom vy súdite, budete aj vy súdení a akým meradlom vy meriate, bude vám vymerané. A čože, ty vidíš smietku v oku svojho brata, a brvno vo svojom vlastnom oku nevidíš? Alebo akože povieš svojmu bratovi: Dovoľ mi, aby som ti vybral smietku z oka; a hľa, v tvojom oku je trám? Pokrytec, najskôr si vyťahni trám zo svojho oka! A potom budeš vidieť jasne, aby si vybral smietku z oka svojho brata. Nedávajte psom to, čo je sväté; Nehádzte svoje perly sviniam, aby ich nepošliapali a neobrátili sa a neroztrhali vás na kusy! (Mat 7,1-6)*

Na tomto mieste v Evanjeliu je zaujímavé, že v posledných vetách sa opisuje zvláštna požiadavka, aby človek nehádzal sväté hodnoty psom a perly sviniam. Táto pasáž logicky

nadväzuje na definovania tvorby úsudku. Každopádne niet mocnejšieho prostriedku na plytvanie seba a svojich najcennejších častí duše, než súdiť nepoctivo a možno dokonca aj tých, ktorí prinášajú vývoj. Keď niekto verejne odsudzuje ľudí, ktorí sa venujú dobrým snahám, mrhá doteraz získanými pokladmi a oddáva sa bezcennému materialisticky primitívnemu životu. Podobné to je, ak niekto spiritualitu a osoby, ktoré sa o spiritualitu snažia, odsudzuje z dôvodu čisto osobných väzieb a vlastnej neschopnosti a hľadá zámienky, ako mu robiť zle, lebo hádže tak skutočne najcennejšie dary psom. Evanjelium je komponované jasnou formou a obrazným spôsobom opisuje hlboké duchovné zákonitosti.

² Potucha o tom, ako sa duchovný svet v podobe anjela sťahuje späť od toho, kto o druhých robí úsudky, je vyjadrená jednoduchou rečou v grimmovskej rozprávke „ [Tri zelené vetvičky](#) ". Jediný zdanlivo oprávnený, ale predsa len nespravodlivý úsudok o druhom človeku v tejto rozprávke vedie protagonistu k okamžitej strate duchovnosti s ďalekosiahlymi dôsledkami.